

den indirekte Beskatning, der giver mest, monner mest i Statskassen.

Det ærede Medlem mente, at jeg havde sagt, at han beklagede sig over de Byrder, der var lagte paa de velstillede. Saa stærke Ord har jeg nu ikke brugt, men der var noget i det ærede Medlems Tone, der tydede paa, at han mente, det var for meget, man havde lagt paa de velstillede, og jeg har før mødt lignende Betragtninger hos det ærede Medlem. Det vil jeg altid opponere imod. Hvis den danske Stat slipper ud af den Situation, den er i, med en Forøgelse af Statsgælden, selv om den er betydelig, og de velstillede slipper ud af det med at give 3—4 Mill. mere i Formue- og Indkomstskat, saa mener jeg, det er overmaade heldigt sluppet.

Poul Rasmusen: Hvis Ordet Humbug er et parlamentarisk Udtryk, vil jeg sige: Det er ikke Humbug, dersom vi sender dette Lovforslag ned til Folketinget igen . . . .

Formanden: Den højtærede Minister brugte ikke direkte Udtrykket, at det var Humbug; han sagde, at han vilde ikke kalde det Humbug.

Poul Rasmusen: Jeg bruger ogsaa Udtrykket i høj Grad indirekte. Jeg vil da sige, at det er dog den rent forretningsmæssige Gang her, at man sender et Forslag fra det ene Ting over til det andet og forsøger, om det kan gennemføres i den foreliggende Form. Gennemføres det saa ikke der, er det ikke saaledes, at Forslaget dermed falder bort; nej, den højtærede Minister kan jo dernede faa vort Forslag ændret, saa kommer det herop igen, og saa kan han tage sin Stilling til den Tid og under det ærede 5te Medlem for 6te Kreds' (J. Pedersen) Førerskab faa det Forslag gennemført, som er vedtaget af Folketinget. Men saa længe man ikke gør Forsøget, vil jeg hævde, at netop paa Grund af det, der er den almindelige Forretningsgang her i Tinget, kan man ikke nøjes med en Erklæring fra en Minister om, at Forslaget ikke kan vedtages paa den Maade i det andet Ting. Det er ingen berettiget Undskyldning for, at man ikke vil arbejde derfor. Hvis Forslaget ikke nu forbedres, vil jeg sige, at saa deles Skylden derfor ligelig mellem det ærede Medlem, der i Folketinget var Ordfører for Socialdemokratiet og først med haard Haand tog fat paa dette Dyrtidstillæg, og den højtærede Minister, som nægtede at gøre Forsøg paa

at faa det ændret i den Retning, som han sagde, at han selv i sin Tid ønskede det, og som han erkender er berettiget.

Finansministeren (Brandes): Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har læst Udvalgets Betænkning. Man skulde tro det, eftersom han havde underskrevet den, men efter hans Ord maa man tvivle derom. Der foreligger fra Udvalget en Flertalsindstilling, efter hvilken det høje Ting opfordres til at vedtage den Affattelse, i hvilken Lovforslaget er kommet fra Folketinget. Mindretallet har absolut intet Haab om at faa sit Forslag gennemført. Skulde det ske — hvad jeg meget vilde undre mig over —, at Mindretallets Forslag blev gennemført her, saa ved jeg meget vel, at jeg som Minister har den Opgave at gaa til Folketinget med det og forsøge enten at gennemføre det, hvis jeg mener, det er rigtigt, eller modtage Folketingets ændrede Forslag for dernæst at gaa op med dette her til Landstinget. Det er Forretningsgangen men der er endnu ikke noget Mindretalsforslag vedtaget her i Salen, og da Udvalgets Flertal har indstillet at holde sig til den i Folketinget vedtagne Affattelse, tyder alt paa, at denne vil blive vedtaget og Mindretallets Ændringsforslag forkastet, og dermed er den Sag færdig.

Poul Rasmusen: Hvis den højtærede Minister indtrængende vilde sige til det ærede 3de kongevalgte Medlem (Trier), som er Medlem af dette Udvalg: Jeg kunde ønske, at Højres Ændringsforslag blev vedtaget, for at vi kunde prøve at faa det vedtaget nede i det andet Ting, saa tror jeg, at det kunde lykkes at faa det ærede 8de kongevalgte Medlem — i alt Fald kunde det være lykkedes under Udvalgets Arbejde — til at støtte Sagen, for jeg tror ikke, at det ærede 8de kongevalgte Medlem vilde have paataget sig Ansvar for at standse Sagen, hvis den højtærede Minister havde ønsket at fremme den.

Trier: Jeg tvinges af Høflighedshensyn, ligesom Ministeren før, til at sige et Ord til det ærede Medlem, uagtet jeg undrer mig over, at han saaledes drager et enkelt Medlem af et Udvalg frem og udtaler sig om, hvilke Meninger han har ud over det, som dette Medlem har underskrevet i Betænkningen. Jeg synes ikke om den Forretningsgang og vil bl. a. benytte Lejligheden til at protestere mod, at man